

for nu atter at blive flyttet til 10. oktober 1988. Men mon dette er sidste ændring af datoen?

Denne lovgivning er og bliver noget makværk. Det beklager Socialistisk Folkeparti dybt. Efter Socialistisk Folkepartis opfattelse er det fornuftigt nok at tilstræbe det lånefinansierede forbrug formindsket, ligesom det er fornuftigt at formindske skatteværdien af rentefradragsretten for forbrugslån.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) har igennem de sidste år gentagne gange dokumenteret, at kartoffelskatten er en i alle måder dum foranstaltning. Se f.eks. lovforslag nr. L 69 om afskaffelse af kartoffelskatten for 1987, fremsat den 25. oktober 1988.

1988-ændringerne i loven har givet Fremskridtspartiet ret (uden at nogen af kartoffelpartierne på mindste måde har takket og/eller rost Z'erne for i tide at have påvist, at kartoffelafgiften til 100 pct. var en tåbelighed). Det foreliggende lovforslag viser, at flertalspartierne nu har fået øje på, at endnu flere af Fremskridtspartiets kritikpunkter simpelt hen ikke længere kan sidde overhørigt.

Og det er selvfølgelig godt. Derfor indstiller mindretallet lovforslaget til *vedtagelse*. Da flere af ministerens ændringsforslag er fremskridt i forhold til lovforslaget, indstilles også disse ændringsforslag til vedtagelse (ændringsforslag nr. 3, 5, 11, 13 og 14).

Men det er dumsmart, når flertallet vil bevare nogle af uretfærdighederne alene i forsøg på at redde eget ansigt og sådan, at der ikke er nogen som helst grund til at være særlig skrap over for dem, der stadig skal betale skatten, sammenlignet med dem, der går fri. Tværtimod er det de svageste stillede, som bliver gidslerne for flertalspartierne egoforfængelighed.

Fremskridtspartiet fortsætter kampen herimod, indtil også de resterende afsindigheder er udraderede: I denne omgang søger vi at få et par af ukrudstidslerne rykket op med rode gennem ændringsforslag nr. 2, 6, 7, 9, 10, 12 og 15.

Et af de emner, der herefter skal tages fat på, er den embedsmandsudsåttede låneoplægningsordning, som er livsbesværliggørende. Over otte år vil der opstå et væld af situationer, hvor der i de forventede ca. 300.000 låneforhold bliver behov for midlertidigt eller mere varigt at ændre vilkårene. Måske for at gå fra

det oprindelige pengeinstitut til et, der byder mere attraktive vilkår for kunden, måske i forbindelse med flytning, skilsmisse, dødsfald, firmaomdannelse, sygdom, debitortab, anden ulykke, bortrejse eller hundredvis af andre udefra kommende omstændigheder af forbigående eller permanent karakter.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og FP):

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 3 ændres i *stk. 2, nr. 1* og *3, og stk. 3, nr. 4, 1. og 2. pkt.*, »1. juli 1988« til: »11. oktober 1988«.

Af et *mindretal* (FP):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 1

2) Den i ændringsforslag nr. 1 foreslåede nye dato »11. oktober 1988« ændres til: »1. december 1988«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF):

3) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 3 affattes *stk. 3, nr. 5*, således:

»5) Lån med adgang til variabel udnyttelse, hvis lånet ved udgangen af 1988 ikke overstiger nettorenteudgifterne i 1987 ganget med 8 eller nettorenteudgifterne i perioden 1. januar 1988–30. september 1988 ganget med 11. Afgiftsfrihed på lån med adgang til variabel udnyttelse forudsætter, at den afgiftspligtige inden udgangen af 1988 har forpligtet sig til, at restgælden på lånet til enhver tid ikke overstiger, hvad restgælden ville være på et serielån, hvis hovedstol opgøres efter 1. pkt., og som ydes den 1. januar 1989 med helårlig termin og 8 års løbetid. Afvikles lånet ikke i overensstemmelse med 2. pkt., bortfalder afgiftsfriheden for hele lånet fra og med det afgiftsår, hvor overskridelse finder sted. Skatteministeren kan fastsætte nær-